

עת"א 22195/08/15 - מחמד אבו גדוע נגד מדינת ישראל - שירות בתי הסוהר

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע
עת"א 22195-08-15 אבו גדוע(אסיר) נ' שירות בתי הסוהר-מחלקת
האסיר - זימונים ואח'
לפני כבוד השופט אריאל ואגו - אב"ד
כב' השופט שלמה פרידלנדר
כב' השופטת גילת שלו
העותר
נגד
המשיבה
מחמד אבו גדוע (אסיר)
מדינת ישראל - שירות בתי הסוהר

נוכחים:

העותר ובא כוחו עו"ד אבנר שמש

ב"כ המשיבה עו"ד אלין שקאף

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותר הגיש את עתירתו לאחר שוועדת השחרורים סירבה לשחררו המוקדם על תנאי, בתום ריצוי שני שליש מתקופת מאסרו, כאשר מדובר במאסר של 14 חודשים, בגין עבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, הפרעה לשוטר ונהיגה תחת השפעת אלכוהול, אותן ביצע כאשר היה מאסר על תנאי מרחף מעל ראשו.

הוועדה התייחסה בהחלטתה לשני עניינים, שכנדמה היו מכריעים בעיניה.

השני מביניהם, אין מחלוקת שהוא בעייתי אף אם העתירה הייתה מתקבלת במישור הראשון שעליו נעמוד מיד, שהרי, תכנית רש"א שגובשה הינה לעבודה במוסך. כפי שציינה הוועדה בהחלטתה כאשר מדובר בעותר שאחד מהעונשים שהוטלו עליו הוא פסילת רישיון נהיגה, אין לשבצו במסגרת תכנית רש"א בעבודה במוסך (בתכנית המקורית היה מדובר על מפעל עוף-עוז אך משום מה הדבר השתנה).

מכאן - שבכל מקרה יש לגבש תכנית תעסוקתית אחרת, ככל שהשחרור המוקדם ייעתר.

המישור הראשון, שהוא הקריטי לדיון בעתירה, הינו בקביעת הוועדה שהעותר לא עבר טיפול בבעיית האלכוהול שלו בין

כתלי הכלא ואף תכנית רש"א אינה כוללת טיפול כזה. על כן סברה הוועדה שאין בכוחה של תכנית רש"א לאיין את מסוכנותו, כאשר הודגש שבעבירה שעליה נאסר נמצאה אצלו כמות כפולה מהמותר של אלכוהול.

עו"ד שמש, ב"כ העותר, הצביע בפנינו על כך שלא הייתה לפני הוועדה תשתית עובדתית כלשהי לקבוע שמדובר באדם הסובל מאלכוהוליזם באשר הנתון היחיד שהיה הינו אמירה, די עמומה, של העותר עצמו בפני הוועדה "לגבי האלכוהול, מאז אני הפסקתי. אני נשבעתי לעצמי אף פעם לא לשתות". אמירה זו יכולה להתפרש במספר דרכים ולא כל פרשנות מוליכה לקביעה שהעותר עצמו הודה בכך שהיה מכור לשתיה.

ב"כ המשיבה אינה טוענת שבידה תשתית עובדתית שונה ונוספת ואף בעברו של העותר לא נמצאו הרשעות בגין עבירות הקשורות לשתית יתר. על כן - הצדדים נאותו לקבל המלצתנו ולפיה יוחזר העניין לדיון בוועדת השחרורים כאשר עובר לכך גם רש"א וגם שלטונות הכלא, לרבות העו"ס, יוכלו לתת התייחסות משלימה בזיקה לשאלה האם מדובר בעותר שהיה זקוק ועודנו זקוק לטיפול בבעיית אלכוהול, ואם כן האם יש לכך מענה טיפולי שינטרל בעייתיות זו.

כמו כן, וכפי שצוין - זה אינו במחלוקת, היה וועדת השחרורים תגיע למסקנה שונה במישור העקרוני של היתכנות השחרור המוקדם, יש צורך לוודא שהתנאים כוללים אופק תעסוקתי שאינו בעייתי מהיבט פסילת רישיון הנהיגה שהושתה על העותר.

נבקש להטעים שאין בכך לומר שוועדת השחרורים צריכה להגיע להחלטה על שחרור ככל שהנקודה של אלכוהוליזם תבורר ותופרך. שמור לוועדת השחרורים שיקול הדעת ללא סייגים. המלצתנו שהתקבלה על הצדדים נוגעת לכך שתשתית העובדות ביחס לקביעה שנעשתה בנושא בעיית השתיה הלכאורית אינה מלאה ואינה מספקת, לעת הזו, לעשיית קביעה נחרצת כפי שמשמע מהחלטת הוועדה.

על כן, ההחלטה נשוא העתירה מבוטלת, וועדת השחרורים מתבקשת לקיים דיון נוסף בעניינו של העותר בהקדם האפשרי ובאחת הישיבות הקרובות להתכנסותה, בכפוף לכך שיהיה סיפק בידי הגורמים המייעצים ונותני חוות דעת לרבות רש"א להשלים ההתייחסות במישורים שצוינו.

רשמנו לפנינו ששחרורו המלא של העותר הינו בחודש דצמבר 2015 והוא מצוי סמוך מאוד לתקופת השליש ומכאן הצורך לדון בדחיפות רבה ככל הניתן.

במובן זה מתקבלת העתירה באופן חלקי ובהסכמת הצדדים.

ניתן והודע היום י' אלול תשע"ה, 25/08/2015 במעמד הנוכחים.

גילת שלו, שופטת

שלמה פרידלנדר, שופט

אריאל ואגו, שופט